

Skorstene, medmindre det lille Varmeapparat, som hidtil kun har kunnet opvarme det gamle Udlaansværelse, Læsesalen og Kontorlokalet for Bibliotekets danske Afdeling, kan udvides tilstrækkelig til at opvarme hele den langstrakte 2den Sal. Endelig ville Kontorerne, som nu ere vante til elektrisk Belysning, ikke kunne undvære denne. Ledningerne til den maa indlægges i det med en uhyre Mængde Træværk opfyldte Hus og vil give en yderligere Brandfare. Denne vil fremdeles forøges ved den i Kontorerne almindelig brugte Tobaksrygning med Anvendelse af Tændstikker. Resultatet bliver altsaa, at denne Del af Biblioteksbygningen, i hvilken der hidtil ikke maatte bruges Ild eller Lys, og som derfor i Hovedsagen kun var udsat for Ild udefra (Brand i Slottet, Hofteatret, Staldmestergaarden, Kancelligaarden, Provianthuset), nu i sit Indre vil komme til at rumme en mange Gange fordoblet Fare for Ildebrands Opstaaen. Skal nu de to ovennævnte Brandgavle til Gehejmearkivbygningen, der vel i de fleste Tilfælde nogenlunde ville isolere denne, gennembrydes til en Gennemgang, vil Følgen af en Brand i Biblioteksbygningens uhyre Træværk straks blive, at Gehejmearkivbygningens Tagetage til Trods for alle Jerndøre fyldes med brændbare Luftarter, der nu ikke kunne faa Adgang til den, men som, naar de samles i tilstrækkelig Mængde, ville fænge Ild og antænde Tagværket indefra paa samme Maade, som Ilden i 1884 foer fra den ene Fløj af Christiansborg ind i Nabofløjen uden Hensyn til de anbragte Jerndøre. Brænder saa under disse Omstændigheder Taget paa Gehejmearkivbygningen, maa Kancellibygningen og Provianthuset anses for fortabte.

Hertil kommer endvidere, at det hidtil har været strengt forbudt at færdes i Rigsarkivets Lokaler med anden Belysning end en Olielampe eller et lille Stearinlys, anbragt i en solid Lygte, ligesom al Tobaksrygning er forbudt der. Elektrisk Lys er vel indlagt i de senere Aar, men kun i de sikre Hvælvinger, og i disse ere Ledningerne efter Bygningsinspektørens Anvisning lagte i Messingrør, der igen ere indmurede i Riller, som ere buggede ud i Puds og Murværk, saaledes at de ligge usynlige. Skal nu en Overgang indrettes over Bygningens Loft mellem Tagets Spær, hvor der er halvmørkt og om Vinteren meget koldt, vil det være nødvendigt at indlægge elektriske Lysledninger, der ligeledes her mellem meget Træværk ville frembyde Brandfare, som yderligere vil forøges ved den Tobaksrygning, som da ikke vil kunne forhindres, i Gangen.

Paa dette Loft har desuden Rigsarkivets Brændselsbeholdning af Mangel paa heldigere Plads hidtil maattet opbevares.

Skal derfor Finansministeriets Plan gennemføres, kan jeg ikke skønne rettere end, at den Støtte mod Brandfare fra forskellige Sider, som Gehejmearkivbygningen hidtil har kunnet yde og ikke mindst for Provianthuset fra Nord-siden, helt falder bort, og Rigsarkivet, hvis Samlinger, for saa vidt som de befinde sig i Provianthusets 3 øvre Etager, befinde sig under absolut fordømmelige Forhold, vil faa en Stilling, som er slettere og brandfarligere, end den nogensinde tidligere har været. Hertil kommer endvidere, at Anbringelsen af en Gang som den af Finansministeriet ønskede aldeles vil præjudicere Anvendelsen af Gehejmearkivets Loftsetage. Der vil jo altid være den Mulighed, at der kan skaffes Rigsarkivet nogen Udvidelse ved at ombygge Taget til en Højde med Kancellibygningsens og Bibliotekbygningens Tage og ved at forsyne det med Jernspær og Jernlægter samt Monierlofter, saaledes at der kan faas Arkivmagasinrum indrettet der. Men det vides tilstrækkelig af Erfaring, at indrømmes der først visse Kontorer en vis Benyttelsesret over Bygningen, faar man dem aldrig til at afstaa fra en saadan.